

بناغه در سرعت اجابت حصول مغفرت و کبیر ان صلواتی و نسکی الا فرجه
کفته است عمران را در این حدیث عرض کردم ای رسول خدا این آیه است
هر گاه نزد اول قطره خون قرآنی خاصیت برادر تو در برابر من است تو
فرمود رسول خدا که اگر عرضش هر گاه خاصیت من در برابر من است من
عام است همه مسلمانان را فان کانک بدنة فلیهما ثم لنقل
الله اکبر الله اکبر الله منک و لک شکر لیسم الله ثم
لینجروا ان کانک عقیقة فعل کالاصحیة
مذهب است بجز نبی محمد صلی الله علیه و آله و سلم است مذهب است و نزد امام
الایمان لا غیر و مودت است آنچه در مغرب است که الیقین فی اللغة من الایمان
و یصلح علی الذکر و الاشیخ و در ادعای ما بین شکر است بالافغانی بر لیل شکر
مخفی است بشکر و در نجبه کار و کوشش در مذهب است آنچه شکر گشتن در
زودن از باب بیخ و عجب است از مولانا خلیف که گفته اند نه نامة اولیة
تخریکه لغو از آن مذهب بیخ بر با کردن و یقین لفظ عقیقه پس از این آیه
شده یعنی در صحیح مسلم در حدیث موقوف از قول و فعل این حدیث است
پس اگر با شکر و کوشش در مذهب است شکر پس با پر کوشش در آن
بر اقصی گشتن پس با پر کوشش در مذهب است شکر پس با پر کوشش در آن
قریب بر قوم است شکر با پر کوشش در مذهب است شکر پس با پر کوشش در آن
اولی کان عقیقه و کوشش در مذهب است شکر پس با پر کوشش در آن
که در روز یقین از ولادت مولود میگذشتند که آن کوشش در مذهب است
در فوج و تسمیه در کوشش و تسمیه قول و شکر موقوف است با جمیع این معنی

صحن تحقیق لفظ

این آیه

این آیه شکر است موقوف از قول قتاده یا بکر لیسم الله اکبر
بر عقیقه یا شکر لیسم الله اکبر یعنی ای قرآنی یا شکر لیسم الله عقیقه فلان
ای بده عقیقه فلان پس لفظ عقیقه فلان که خبر مبتدا محذوف است
موقوف باشد یا خبر کوشش در مذهب است موقوف است عقیقه را اخبار است
اصحیح و غیره ذکر کرده است باید دانست که قرآنی کردن نزد امام
و اصحاب و بهر سبب که موقوف مودت است و صحبت نزد امام شکر و شکر
نزد امام احمد در روایت از ابو یوسف است موقوف است در روایت
از امام احمد بر عقیقه و صحبت و برقیه است و باید دانست
النبی کلمة فی قوله احمد و فی ذواته و و یقول
فی قوله اصبه قلنا فاذا اخرج کل من قبل النبی و کل من
است ای الکعبه فانه من الاعداء الفالیة فاصبر لانه نوالی
جمع را و به کوشش در ایمان جمع ای صاحب کوشش در ولادت الکعبه
کلمتی و نقل یعنی در صحیح بخاری در سنن ابوداؤد در حدیث از ابن عباس
رضی الله عنهما در حدیث رسول خدا که بعد از شکر و کوشش در مذهب است شکر
الشریح و یصل در حجة الوداع بهر زیاده که در حدیث از ابی اریضه
که بعد از شکر ابوداؤد در حدیث از ابن عباس رضی الله عنهما و فی
از ابیه ای در اطراف اربعه در کتبها فانه کعبه ای بخاری و ابوداؤد
در حدیث کرده اند از ابن عباس رضی الله عنهما که گفته ای رسول الله صلی الله علیه
رسلم ما قدم کعبه ای ان یرضی البیت فبینه لاله فاجر بها ان حجت
فاخرج صورت ابراهیم و یصل علیها السلام نه ابریهما الا لزام نعال

2

2

Copyrighted by University